

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13596.

Kl. 68 a 14.

Stanisław Puchała
(Bydgoszcz, Polska).

Zamek.

Zgłoszono 29 stycznia 1929 r.

Udzielono 20 kwietnia 1931 r.

Przedmiotem wynalazku jest zamek, różniący się od dotychczas znanych tem, że zasuwka wykonana jest jako zębniça, zazębiana się z kółkiem zębata. Kółko to, obracając się, przesuwa zasuwkę, zamykającą lub otwierającą zamek. Kółko zębata obraca się razem z uchwyty, osadzonemi na jego osi nazewnątrz osłony zamka.

Przesunięcie zasuwki może nastąpić dopiero po zwolnieniu jej z zapadek, podnoszonych zapomocą odpowiedniego klucza.

Przykład wykonania wynalazku uwi doczniony jest na rysunku. Fig. 1 przedstawia widok zamka zprzodu po odjęciu ścianki; fig. 2 — z boku przy częściowo od-

jętej osłonie; fig. 3 — przekrój wzdłuż linii *A—B* fig. 1; fig. 4 i 5 przedstawiają klucz zamka.

W osłonie *a* znajduje się zasuwka *b*, której jedna krawędź posiada zęby *c*. Koniec *d* zasuwki, służący do zamykania, jest rozszerzony. Zasuwka ma szczelinę *e*, przez którą przechodzą umieszczone w ściankach trzpienie prowadnicze *f*. Kółko zębata *g* osadzone jest na stałe na osi *h* i zazębia się z zębami *c* zasuwki *b*. Przez ścianki osłony przechodzi oś *h*, na której osadzone są nazewnątrz uchwyty *i*, zapomocą których kółko zębata *g* jest obracane. Na szerokim końcu zasuwki wycięte jest gniazdko *k*, w które wchodzi języczki *l* zapadek *m*. Zapadki umieszczone są

w przegródkach, utworzonych przez blaszki *n*, i posiadają szczeliny *o*, przez które przechodzą trzpienie przewodnicze *p*. Na zapadki działają sprężyny *r*, przymocowane do osłony *a*. W wycięcie ściany *s* wchodzi szeroka część zasuwki, zamykając zamek.

W położeniu zamkniętym języczek *l* zapadki *m* znajduje się za rozszerzoną częścią *d* zasuwki *b*, tak że jej cofnąć nie można. Możliwe jest to dopiero wtenczas, gdy zapomocą klucza cofa się zapadki *m*. Położenie zasuwki *b* w stanie zamkniętym przedstawione jest linjami przerywanymi na fig. 1. W zamku otwartym języczki *l* wchodzi w gniazdka *k*, jak przedstawiono pełnymi linjami.

Zamek można otworzyć jedynie odpowiednim kluczem *t*, uwidocznionym na rysunku; koniecznem bowiem jest, aby zęby *u* klucza unosiły równocześnie wszystkie zapadki *m*, które w tym celu mają odpowiednie wycięcia. To unoszenie następuje

przez obrót klucza w kierunku strzałki, kiedy zęby *u* klucza dotykają krawędzi *x* wycięcia zapadki *m*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek z zasuwką, wykonaną jako zębica, przesuwaną przez obrót kółka zębatego, znamienny tem, że przesunięcie zasuwki (*b*) może nastąpić dopiero po zwolnieniu jej z zapadek (*m*), podnoszonych przez zęby (*u*) odpowiedniego klucza (*t*).

2. Zamek według zastrz. 1, znamienny tem, że w rozszerzonym końcu (*d*) zasuwki (*b*) wycięte jest gniazdko (*k*) dla języczków (*l*) zapadek (*m*), trzymających zasuwkę w położeniu zamkniętym lub otwartem.

Stanisław Puchała.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

